

PÁ 17. listopadu – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 54. kapitolu „Milosrdný Samařan“ (DA 497–505; TV 317–321) z knihy Touha věků.

V dnešním světě je mnoho lidí, kteří jsou hladoví, žijí v nouzi nebo se s nimi špatně zachází. Můžeme udělat svůj díl, ať se zdá jakkoli „malý“. Nevýřešíme všechny problémy světa, k tomu jsme nebyli povoláni. To se stane až při Ježíšově návratu. Do té doby však můžeme alespoň pomáhat těm, které známe – někomu, kdo nemá dost jídla; někomu, kdo prožívá křivdu nebo je obětí násilí či bigotnosti.

„Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa“ (Jk 1,27). Kristus chce, abychom nesli ovoce – dobré skutky. Jsou to naše laskavá slova, skutky dobrotivosti, něžná úcta k chudým, potřebným, utrápeným. Když srdce soucítí se srdci utrápenými sklíčeností a smutkem, když je pomocná ruka nabízena potřebným, když jsou nazí oblečeni, cizinec je vítán ve vašem domově a ve vašem srdci, tehdy jsou andělé nablízku a spojují nás s nebesy. Každý skutek spravedlnosti, milosrdenství a dobrotivosti rozezná v nebi nádhernou melodii. Otec ze svého trůnu hledí na ty, kdo dělají skutky milosrdenství, a pokládá je za své největší poklady. „Ti budou, praví Hospodin zástupů, v den, který připravuji, mým zvláštním vlastnictvím...“ (Mal 3,17) Každý milosrdný skutek udělaný pro nutně a trpící je skutkem vykonaným pro Ježíše. Když pomáháte chudým, soucítíte s utrápenými utlačovanými a přátelíte se se sirotky, dostáváte se do bližšího vztahu s Ježíšem.“ (2T 25)

Otázky k rozhovoru

1. Rozumíme správně tomu, že příkaz milovat Boha a lidi (a jeho uposlechnutí) nás nevede ke spasení ze skutků? Když chápeme, kdo je Ježíš a co pro nás udělal na kříži (viz Fp 2,5–8), pak by bylo chybou se domnívat, že si nějakým skutkem (ani skutkem milosrdenství) můžeme zasloužit spasení. Proč? Jak se můžeme naučit rozlišovat mezi marnou snahou o dosažení (zasloužení si) spasení a tím, že v našich životech projevíme skutečnost, že v Ježíši už máme spasení?

Fp 2:5-8 „⁵Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: ⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nepěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se poničil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.“

2. Jak se můžeme naučit rozpoznávat předsudky, které můžeme mít vůči těm, kdo jsou jiní než my?

3. Pokuste se najít další biblické texty (kromě těch, co jsme studovali tento týden), které nás motivují projevat laskavost druhým lidem, bez ohledu na to, kdo jsou.

16:17

✦ Texty na tento týden – L 10:25–37; 2Tm 3:16; Jk 2:17–22; Mt 22:37–40; Ga 5:14; Mi 6:6–8

✦ Základní verš

„On [Ježíš] mu řekl: ‚Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí‘ a ‚miluj svého bližního jako sám sebe.‘“ (L 10:27)

Snad téměř všichni křesťané znají základní verš (L 10,27). Řekneme-li však, že Boha milujeme, ale v našem životě se to nijak neprojevuje, naše láska k Bohu je velmi pravděpodobně jen povrchní. Pokud Boha skutečně milujeme, musí to být znát, vidět, cítit. Milovat Boha vyžaduje naši úplnou odevzdanost. To se týká našeho srdce a těla, naší duše a mysli. Je snadné vyslovit, že milujeme Boha. Tato láska však vyžaduje naše vědomé úsilí.

Ano, milovat Boha je důležitou součástí naší víry. Bůh však chce, abychom milovali i druhé, protože naše láska k jiným lidem velmi přesně odráží naši lásku k Bohu. V textu 1J 4,20 nacházíme slova: „Řekne-li někdo: ‚Já miluji Boha‘, a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí.“ A Pavel říká: „Vždyť celý zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého!“ (Ga 5,14).

Tento týden se naučíme, jak můžeme tato slova naplnit v našem životě.

✦ Osnova lekce:

Naše uvažování se v této lekci bude soustředit na pasáž z 10. kapitoly Lukášova evangelia (L 10,25–37), která nejen odpovídá na důležité otázky hledajících, ale především v ní Ježíš ukazuje, co ve vztahu k druhým lidem očekává od svých následovníků.

- L 10:25–37 - Nejdůležitější otázka: „Co mám dělat, abych získal věčný život?“ (neděle)
- L 10:26 - Bible jako zdroj správné odpovědi (pondělí)
- L 10:27.28 - Pouhá znalost správné odpovědi nestačí (úterý)
- L 10:27.28; Mt 22:37–40 - Pozvání k životu naplněnému láskou (středa)
- L 10:30–37 - Milosrdný Samařan: ukázka praktické lásky Božích dětí (čtvrtek)

NE 12. listopadu – NEJDŮLEŽITĚJŠÍ OTÁZKA

L 10:25.28.29 „²⁵Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: „Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“

²⁸Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To číň a budeš živ.“ ²⁹Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?““

1K 15:30-32 „³⁰A proč i my se v každou hodinu vydáváme v nebezpečí? ³¹Den ze dne hledím smrti do tváře – ujišťuji vás o tom, bratří, při všem, co pro mne znamenáte, v Kristu Ježíši, našem Pánu! ³²Jestliže jsem v Efezu podstoupil zápas se selmami jen z lidských pohnutek, co mi to prospěje? Jestliže mrtví nevstanou, pak „jezme a pijme, neboť zítřka zemřeme“.“

PO 13. listopadu – JEŽÍŠOVA ODPOVĚĎ: PÍSMO SVATÉ

L 10:26 „Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?““

Mt 26:55.56 „⁵⁵V té hodině řekl Ježíš zástupům: „Všli jste na mne jako na povstalice s meči a holemi, abyste mě zajali. Denně jsem sedával v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mne. ⁵⁶Toto všechno se však stalo, aby se splnilo, co napsali proroci.“ A tu ho všichni učenící opustili a utekli.“

Sk 17:11 „Zidé v Beroji byli přístupnější než v Tesalonice: přijali evangelium s velikou dychtivostí a každý den zkoumali v Písmu, zdali je to tak, jak zvěstuje Pavel.“

1K 15:3-5 „³Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem ⁴a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ⁵ukázal se Petrovi, potom Dvanácti.“

2Tm 3:16.17 „¹⁶Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, ¹⁷aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.“

Ž 119:105 „Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětčuje moji stezku.“

ÚT 14. listopadu – SKUTKY LÁSKY

L 10:27.28 „²⁷On [zákoník] mu řekl: „„Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí“ a „miluj svého bližního jako sám sebe.““ ²⁸Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ.““

Jk 2:17-22 „¹⁷Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. ¹⁸Někdo však řekne: „Jeden má víru a druhý má skutky.“ Tomu odpovím: Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutecích. ¹⁹Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho. ²⁰Neuznáš, ty nechápavý človče, že víra bez skutků není k ničemu? ²¹Což nebyl náš otec Abraham ospravedlněn ze skutků, když položil na oltář svého syna Izáka? ²²Nevidíš, že víra působila spolu s jeho skutky a že ve skutecích došla víra dokonalosti?“

Jk 2:15.16 „¹⁵Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den, ¹⁶a někdo z vás by jim řekl: „Budte s Bohem – ať vám není zima a nemáte hlad.“ ale nedali byste jim, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné?“

ST 15. listopadu – MILOVAT DRUHÉ TAK, JAK MILUJEME SEBE

Mt 22:37-40 „³⁷On mu řekl: „„Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ ³⁸To je největší a první přikázání. ³⁹Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ ⁴⁰Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.““

Ga 5:14 „Vždyť celý zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého!“

Mi 6:6-8 „⁶Jak předstoupím před Hospodina? S čím se mám sklonit před Bohem na výšině? Mohu před něj předstoupit s obětmi zápalnými, s ročními býčky? ⁷Cožpak má Hospodin zalíbení v tisících beranů, v deseti tisících potoků oleje? Což smím dát za svou nevěrnost svého prvorozence, v oběť za svůj hřích plod svého lůna?“ ⁸Človče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“

1J 4:20.21 „²⁰Řekne-li někdo: „Já miluji Boha,“ a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. ²¹A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.“

Ř 1:17 „Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přece psáno: „Spravedlivý z víry bude živ.““

1K 13:1 „Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon.“

ČT 16. listopadu – PŘÍBĚH O MILOSRDNÉM SAMARAŇANOVI DNES

L 10:30-37 „³⁰Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. ³¹Náhodou šel tou cestou jeden kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. ³²A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. ³³Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; ³⁴přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého meška, zavezl do hostince a tam se o něj staral. ³⁵Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: „Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.“ ³⁶Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“ ³⁷Zákoník odpověděl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.““

L 10:28.29 „²⁸Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ.“ ²⁹Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?““

Výzva

Uveď jména alespoň tří svých známých (neadventistů). Jaké jsou jejich potřeby (emocionální, fyzické, sociální)? Zvaž, jak můžeš osobně sloužit těmto lidem. Co praktického můžeš pro ně udělat v nejbližším týdnu?

